

[Erna Sørensen.]

Jeg mener, ligesom det blev fremhævet af det ærede medlem hr. Foged, at der kan være områder, hvor staten af rent samfundsmæssige grunde må være den, der foretager undersøgelser med hjælp og støtte fra organisationerne. I det hele taget må der være et samarbejde med de øvrige forsøgsvirksomheder ude omkring i landet. Man er jo nu begyndt at forstå, hvilken betydning den menneskelige ernæring har. Der er dog ingen, der er i tvivl om, at det var sundt og fornuftigt at forske og undersøge, når det gjaldt dyrenes ernæring, således at vi vandt frem til gode produkter, der kunne afsættes og give landet den fornødne indtægt.

For mig at se har man på alle mulige måder prøvet at lægge statens husholdningsråd for had, men man har ikke gjort det på saglig vis. Det er ikke sagligt at kritisere, at husholdningsrådet har en udsendelse i radioen, som ikke er tilfredsstillende for alle parter, og det er ikke sagligt at komme med tal, der slet ikke er rigtige. Jeg indrømmer, at jeg også har haft mange henvendelser fra såvel tilfredse som utilfredse lyttere angående disse morgenudsendelser. Jeg mener, at statens husholdningsråd må lægge sig i selen for at ændre disse udsendelser, så at de kan få den rigtige karakter og blive til gavn og glæde for os alle. Selv om en enkelt dygtig og erfaren husmoder skriver, at det er overflødigt, at det er noget pjat, eller hvilke udtryk hun nu bruger, må man huske på, at der er så mange unge husmødre, der, som det ærede medlem hr. Foged sagde, ikke nu om dage kan opnå undervisning på husholdningsskoler eller opdrages i et hjem med en virkelig husholdning. Disse unge husmødre skal have de nødvendige kundskaber på en lettere, mere klar og tydelig måde og så kortfattet som muligt, og derfor har de små udsendelser i radioen en vis berettigelse. At tidspunktet er forkert valgt, tror jeg alle efterhånden må være enige om. Jeg synes, man for længst burde have undersøgt og ændret dette forhold, således at vi ikke i dag skulle være nødt til at diskutere denne ringe del af husholdningsrådets hele arbejdsområde.

Det er blevet nævnt, at en del af de kostundersøgelser, i det hele taget en del af de

forsøg, der gøres, er grundlæggende for arbejdet både på husholdningsskoler og ved uddannelse af konsulenter. I det hele taget er det min opfattelse, at det ærede medlem hr. J. M. Pedersen ikke har studeret husholdningsrådets årlige beretninger. Han ville da hurtigt være blevet klar over, hvor mange forskellige ting man beskæftiger sig med, og hvor vigtige mange af disse er.

Den rationalisering, der har fundet sted på andre områder, er også trængt ind i vor husholdning. Det er af betydning, at vi ikke betaler for dyre redskaber, der ikke har alle de gode egenskaber, de bliver lovprist for, når man står og skal købe dem. Det er også nødvendigt, at vi lærer moderne konservering og alt andet, der hører til i en moderne husholdning. Jeg synes derfor, at der også fremover vil være opgaver at løse for statens husholdningsråd.

Man var i sin tid — det har jeg set af forhandlingerne — meget usikker med hensyn til, hvordan man skulle begrænse rådets virkeområde. Det er muligt, at § 1 i loven om statens husholdningsråd ikke tilstrækkelig klart afgrænser dette område. Det forekommer mig imidlertid, at når vi skal revidere loven i 1957, bør man tage disse spørgsmål op til behandling; man kan så prøve at begrænse området. Vi har desværre set, at jo mere en stat påtager sig, jo længere glider det ud for den enkelte private institution og for de enkelte private erhverv. Det er lettere for dem at lade staten tage sig af opgaverne, og det er vi i hvert fald ikke tilhængere af. Vi vil derfor være kritiske, når loven i 1957 kommer til revision, men vi finder ikke anledning til at støtte det foreliggende lovforslag, da vi finder, det er meget dårligt opbygget. I øvrigt synes jeg ikke, at den tale, der blev holdt i dag af den ærede ordfører for forslagsstillerne, er retsforbundet værdig.

Jeg forstår, at der bliver nedsat et udvalg, og dér er vi villige til at se på de enkelte ting. Kan vi komme til enighed om nogle af de virkelig positive ting, f. eks. at henlægge de 2 minutters radioudsendelse til et andet tidspunkt, er vi villige til at deltage i et sådant forhandlingsarbejde.

Else Zeuthen: Lovforslaget om at afskaffe statens husholdningsråd kan under ingen omstændigheder vinde mit partis